

porterede brændsler. Udbredelse af naturgas bør ske til lokale kraftvarmeverker. Mindretallet mener ikke, at det er et mål i sig selv at forcere naturgassalget frem. Naturgassen skal anvendes energiøkonomisk korrekt og skal ikke fortrænge anvendelse af lokale energiresourcer og vedvarende energi i det hele taget.

Mindretallet finder det beklageligt, at biogassens muligheder slet ikke omtales i redegørelsen, og finder det uheldigt, at der gives dispensationsbestemmelser for de meget små værker, der netop er placeret i områder, hvor der er betingelser for anvendelse af lokale ressourcer.

Undtagelsesbestemmelserne er energipolitisk uheldige eller sådanne, at hensigten med skrivelsen reelt kan udhules. Tidshorizonten på de 3 år forekommer svævende. Hvilken betydning har den f.eks. for mulig naturgasfyring i Nordjylland?

Dispensationsbestemmelserne bærer præg af en hensyntagen til Danske Fjernvarmeverkers Forening. De indfører et skel inden for blok- og fjernvarmecentralerne mellem de værker, der i tide gik over til det »billige« kul, og de værker, der ikke »nåede det«. Skrivelsen burde således også være rettet mod værker, der allerede har kulfyring.

Det er samfundsmæssigt, dvs. ud fra hensyn, der inddrager beskæftigelse og miljømæssige og valutamæssige hensyn, fordelagtigt at fortrænge anvendelse af kul og olie.

Målsætningen i ministerens skrivelse kan mindretallet som tidligere nævnt tilslutte sig, men mindretallet betvivler, at de midler, der tages i anvendelse, kan sikre, at målsætningen opfyldes.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) kan tilslutte sig, at der ved den fremtidige administration af varmeforsyningsloven skal lægges øget vægt på anvendelsen af indenlandske energiresourcer. Mindretallet kan derimod ikke tilslutte sig, at vægten snarere skal lægges på øget anvendelse af naturgas fremfor på øget an-

vendelse af overskudsvarme, halm, affald og træflis. I energiministeriets skrivelse af 6. februar 1985 til det energipolitiske udvalg anføres bl.a. følgende:

»Anvendelsen af indenlandske brændsler, herunder naturgas, overskudsvarme, halm, affald og træflis, indebærer i forhold til olie og kul klare fordele med hensyn til forsyningssikkerhed, betalingsbalance og beskæftigelse. . . . Særlig for naturgassens vedkommende gælder *herudover*, at de meget betydelige investeringer, der allerede er foretaget i naturgasprojektet, understreger vigtigheden af at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af dette projekt.« (Mindretallets understregning).

De meget betydelige investeringer, der allerede er foretaget i naturgasprojektet, understreger nødvendigheden af at genforhandle naturgaskontrakten med DUC. Der er derimod ingen grund til at fremhæve naturgassen på bekostning af de øvrige indenlandske energiresourcer.

I det foreløbige udkast til skrivelse til kommunalbestyrelser og amtsråd anføres i punkt 3.1. blandt andet følgende:

»Det er en forudsætning for udnyttelse af de lokale energiresourcer, at et projekt sammenlignet med en fortsættelse af den eksisterende forsyning har en samfundsmæssig forrentning, der som minimum svarer til den af finansministeriet udmeldte kalkulationsrentefod, der for tiden er 7 pct. p.a.«

En sådan beregning kan ikke afspejle de klare fordele med hensyn til forsyningssikkerhed, betalingsbalance, beskæftigelse og miljø, som er knyttet til anvendelsen af de indenlandske energiresourcer. Der er tale om en simpel cost-benefit beregning, hvor der ses bort fra moms og afgifter. Så meget desto mere bemærkelsesværdigt er det, at beregningen kun kræves foretaget for de lokale energiresourcer – og altså ikke for naturgassen. Heller ikke denne fremhævelse af naturgassen i forhold til de øvrige indenlandske energiresourcer kan finde støtte hos mindretallet.

P. u. v.

LONE DYBKJÆR,
formand